

get godt ud paa et Jernbanekort, og det kan ogsaa godt være, at det har visse praktiske Fordele, men det er ikke sikkert, at de er saa store, at de betyder noget væsentligt, jeg tvivler derom. Man kan sikkert lige saa godt lade en Jernbane fra Mariager slutte til Stambanen i Onsild og en Jernbane fra Viborg slutte til i Faarup, som man kan lade en Jernbane fra Skive slutte til Holstebro—Herning-Banen i Aulum og en Jernbane fra Skern til et Punkt paa Skivebanen slutte til i Vildbjerg, og det er Ministeren dog gaaet med til. Naar det kan lade sig gøre, kan jeg ikke indse, at det ikke ogsaa kan lade sig gøre at lade en Jernbane fra Mariager slutte til Stambanen i Onsild i Stedet for i Faarup.

Hvis det ikke lykkes Egnens Befolkning at give Ministeren saa stærke Beviser for Nødvendigheden af, at Banen slutter til i Onsild, at Ministeren erkender disse Bevisers Rigtighed og indrømmer, at Grundene for at gaa til Onsild har Overtaget over Grundene for at gaa til Faarup, risikerer man med dette Forslag om en Viborg—Faarup-Bane at slaa den i 1908 vedtagne Jernbane fra Mariager til et Punkt paa Banen mellem Randers—Hobro ihjel, og det kan sikkert ikke være Meningen. Jeg kan slet ikke forstaa, at man nu i 1917 vil vedtage en Jernbane, der slaar en i 1908 vedtagen Jernbane ihjel, uden at man formelt ophæver Loven af 1908. Jeg synes, at Jernbanen fra Mariager til Onsild har en Førsteret, og naar Jernbanen fra Viborg til Faarup vil slaa denne Førsteret ihjel, synes jeg, at det er Jernbanen fra Viborg til Faarup, der maa vige, thi den kan ikke komme og lægge sig i Vejen for den tidligere vedtagne Bane, som hele Egnens Befolkning ønsker, og hvor man har sine Sager i Orden. Man har sine Kommunebidrag, man har kort sagt foretaget alle Forberedelser til denne Bane, man mangler ikke andet end Koncessionen, men den, siger Ministeren, kan han ikke give, han maa først se, om Banen fra Viborg til Faarup bliver vedtaget. Bliwer den vedtaget, er der naturligvis teknisk set ikke noget i Vejen for, at man kan ordne det saaledes, at den ene løber ind til Stambanen fra Viborg til Faarup, medens den anden gaar ind til Onsild fra Mariager. Ministeren indrømmede, at det kan være saaledes, men han sagde, han troede ikke, det bør være saaledes. Jeg synes dog, det er Egnens Befolkning, som det væsentligst kommer an paa.

Lad mig blot sige, at man har ikke noget som helst at støtte sig til, naar man

nu forlanger, at denne Bane fra Mariager skal slutte ind ved Faarup i Stedet for ved Onsild. Allerede den 16. Februar 1905 indsendtes der et Andragende til Ministeriet om en Jernbaneforbindelse Onsild—Mariager—Norup. Og den Sag var ogsaa under Overvejelse i 1908 baade i Ministeriet og i Udvalget. Man forstod, at Egnens Ønske var en Bane Onsild—Mariager eller Onsild—Mariager—Norup. Jeg synes, det betyder noget, at Befolkningen allerede den Gang ønskede at komme til Onsild, og jeg synes derfor ikke, det er rigtigt, at, fordi der nu kommer en Bane fra Viborg til Faarup, skal den have Lov til at lægge sig i Vejen for Banen fra Mariager med det Resultat, at hvis Faarup-Banen vedtages, og hvis Ministeren absolut holder paa, at saa skal Mariager-Banen ogsaa gaa til Faarup, der da intet bliver af Banen fra Mariager. Thi det er aldeles givet, at der da intet bliver af Mariager-Banen. Alle Bidragene er nemlig tegnede til en Bane: Mariager—Onsild, kun under den Forudsætning og ikke nogen anden. Der er intet Alternativ, intet enten Onsild eller Faarup, der er kun Onsild. I Foraaret har Randers Amsraad besluttet sig til at yde et Bidrag paa 50,000 Kr. pr. Banemil til Banen Mariager—Onsild. Det tyder da ogsaa paa, at man ovre paa Egnen er ganske indforstaaet med, at denne Bane skal gaa til Onsild. Yderligere kan jeg tilføje, at da Randers Amsraad vedtog Tilskud, var der intet Menneske i Faarup eller Asfærg, der tænkte paa, at det kunde være behageligt at faa en Bane ned til Faarup, der løftede sig ikke en Røst i Amsraadet for at faa Mariager-Banen til Faarup; det er først, da Viborg—Faarup-Banen kom frem som Ændringsforslag, at man begyndte at tale om at faa Mariager-Banen ned til Faarup.

Jeg vil yderligere anføre som Bevis for, hvad Egnen har ventet sig og sikkert ogsaa venter sig nu, at Viborg Købstad har bevilget 125,000 Kr. i Tilskud til Banen Viborg—Faarup, men 175,000 Kr. til Banen Viborg—Onsild. Viborg By har altsaa større Interesse i Onsild end i Faarup, og Egnens Beboere, Vorning-Kvorning Kommune, har den Opfattelse, at den Vej skal de op nede fra den sydlige Ende af Tjele Langsø og langs med den østlige Side Søen, de skal op til Onsild for at komme til Stambanen. Hvis det fra Ministeriets Side fastholdes, at der kun kan gives Koncession til en Mariager-Bane med Tilslutning i Faarup, falder endvidere de allerede tegnede Bidrag bort. Nørre og Sønder Onsild har ikke tegnet Bidrag til en Bane, der skutter